

Sygn. akt (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Różańska

Protokolant: Jolanta Olszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12 listopada 2020 roku oraz 7 stycznia 2021 roku

sprawy **P. B.** syna P. i M. z domu P., urodzonego w dniu (...) w O.,

oskarżonego o to, że

I. w dniu 17 października 2019 r w O. woj. (...) na ul. (...) kierował samochodem m-ki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości I – 0,77 mg/l, II – 0,87 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (1,80 ‰),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.,

II. w miejscu i czasie jak w pkt. I poprzez uderzenie głową w ramię funkcjonariusza Policji st. sierż. Ł. K., naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza podczas pełnienia obowiązków służbowych,

tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.,

orzeka

1. oskarżonego P. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
4. oskarżonego P. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II, przy czym ustala, że czyn został popełniony na Komisariacie Policji w K. i za to na podstawie art. 222 § 1 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
5. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
6. na podstawie art. 63 § 3 i 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 października 2019 roku;
7. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. W. wynagrodzenie z urzędu w wysokości 504 (pięćset cztery) zł plus 23 % podatku VAT;
8. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od kosztów postępowania, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. B.	W dniu 17 października 2019 roku w O. woj. (...) na ul. (...) kierował samochodem m-ki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości I - 0,77 mg/l, II - 0,87 mg/l alkoholu	

		w wydychanym powietrzu (1,8 ‰), tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 17 października 2019 roku w O. na ul. (...) kierował samochodem marki S. (...) o nr rej. (...). P. B. został zatrzymany do rutynowej kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji - st. sierż. Ł. K. oraz mł. asp. B. B. (1). Policjanci wyczuli woń alkoholu od zatrzymanego. P. B. został zatrzymany i przewieziony na Komendę Policji w K. celem przeprowadzenia dalszych czynności, w tym przebadania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Z uwagi na to, że P. B. był pobudzony i zachowywał się nerwowo zostały mu założone kajdanki.	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. B.	21-22, 73-74	
zeznania świadka Ł. K.	11-13, 74-75		
zeznania świadka B. B. (1)	7-9, 75-76		
protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego P. B. wraz ze świadectwem wzorcowania	2-3		
opinia toksykologiczna	45-46		
1.1.2.	P. B.	W dniu 17 października 2019 roku na Komisariacie	

		<p>Policji w K. poprzez uderzenie głową w ramię funkcjonariusza Policji st. sierż. Ł. K., naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza podczas pełnienia obowiązków służbowych,</p> <p>tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	Dowód	Numer karty	
<p>Po przyjeździe na Komendę Policji w K. przebadano P. B. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem, badanie: I - 0,77 mg/l, II - 0,87 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (1,8 ‰).</p>	<p>protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego P. B. wraz ze świadectwem wzorcowania</p>	2-3	
<p>W trakcie kolejnych czynności - wypełnianiu dokumentacji przez policjantów w tym przede wszystkim przez Ł. P. B. zamachnął się i chciał uderzyć głową w twarz funkcjonariusza Ł. K.. Ł. K. zdołał jednak uchylić się i został uderzony w ramię. P. B. obezwładniono i w wyniku tych czynności doznał on otarć naskórka na czole. W związku z otarciem naskórka P. B. został przewieziony do szpitala w O., gdzie pobrano od niego krew celem przebadania na ewentualną zawartość substancji psychotropowych.</p>	<p>zeznania świadka Ł. K.</p>	11-13, 74-75	

zeznania świadka B. B. (1)	7-9, 75-76		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	-----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----		
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. B.	Sąd wyjaśnieniom P. B. co do pierwszego z zarzucanych mu czynów dał w całości wiarę. Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, złożył szczere i konsekwentne wyjaśnienia. Ponadto okoliczności te potwierdzone zostały także rzeczowym, obiektywnym materiałem dowodowym w postaci protokołu z badania stanu trzeźwości P. B.	

		na Komisariacie Policji w K. oraz opinii toksykologicznej, które bezsprzecznie potwierdziły, że w dniu 17 października 2019 roku P. B. kierował samochodem w stanie nietrzeźwości.
zeznania świadka B. B. (1)	Sąd w całości walorem prawdziwości obdarzył depozycje świadka złożone co do pierwszego z zarzucanych P. B. czynu. Okoliczności te potwierdził nie tylko P. B., ale i materiał dowodowy, o którym była mowa powyżej.	
zeznania świadka Ł. K.	Z tożsamyh powodów Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka złożone co do zarzutu z pkt I części wstępnej wyroku, jak w przypadku zeznań B. B. (1).	
opinia toksykologiczna	W ocenie Sądu opinia toksykologiczna przeprowadzona w sprawie jest jasna, spójna, a jej wnioski logiczne. Potwierdziła ona okoliczności wskazane przez P. B., iż w dniu inkryminowanego zdarzenia prowadził samochód w stanie nietrzeźwości (1,8 ‰). Wykluczono jednocześnie obecność substancji psychotropowych we krwi P. B.. Biegli wskazali materiał, który stanowił podstawę ich badań, metody którymi się posługiwali i drogę dojścia	

	do przedstawionych wyników z badań i wniosków. Tym samym w ocenie Sądu brak okoliczności, które podważyłyby jej moc dowodową.	
protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego P. B. wraz ze świadectwem wzorcowania	Dokument sporządzony przez kompetentny organ, w przepisanej przez prawo formie. Jego moc dowodowa nie budzi wątpliwości Sądu, jak i nie była kwestionowana przez strony. Ponadto świadectwo wzorcowania załączone do akt sprawy potwierdza sprawność urzędnika, którym przebadano P. B. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.	
1.1.2	zeznania świadka B. B. (1)	W zakresie czynu z pkt 2 Sąd dał w całości wiarę depozycjom świadka. Przede wszystkim w ocenie Sądu relacja ta jest szczerą, spontaniczną i zgodną z zeznaniami pokrzywdzonego funkcjonariusza Ł. K.. Jest ona konsekwentna i wewnętrznie spójna. Zdaniem Sądu okoliczności sprawy nie wskazują, aby świadek przedstawiał niezgodną z przebiegiem zdarzenia relację. Należy mieć także na uwadze, że świadkowie - interweniujący funkcjonariusze - zgodnie wskazywali, że zachowanie oskarżonego było od początku (już przy zatrzymaniu pojazdu w O.) nerwowe i agresywne,

		<p>co w konsekwencji doprowadziło do decyzji o pobraniu krwi do badania na ewentualną zawartość substancji psychotropowych.</p> <p>Zeznania świadka są logiczne i jasne. Brak jest podstaw by uznać, że świadek konfabulował. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie wskazywał by zachowanie policjantów było niewłaściwe, nacechowane agresją.</p>
<p>zeznania świadka Ł. K.</p>	<p>Zdaniem Sądu brak okoliczności, które podważałyby wiarygodność tych depozycji. Przede wszystkim w ocenie Sądu świadek Ł. K. nie miał żadnego interesu w tym, aby obciążać zeznaniami oskarżonego P. B., który jest dla niego osobą obcą. Zdaniem Sądu relacja zaprezentowana przez świadka zasługuje na uwzględnienie. Zeznania świadka są spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek dookreślił, podobnie jak świadek B. B. (1), że całe zajście miało miejsce na Komisariacie w K. (do początku świadkowie twierdzili, że tam miało dojść do naruszenia nietykalności cielesnej). Nie uszło uwadze Sąd, że podczas składania depozycji przed Sądem Ł. K. nie pamiętał już szczegółów zajścia, jednak po odczytaniu</p>	

	<p>ich z postępowania przygotowawczego zostały one w całości podtrzymane. Zdaniem Sądu o prawdziwości depozycji świadka stanowi także to, że oskarżony już w chwili zatrzymania był pobudzony, a podczas pobytu w szpitalu w związku ze zranieniem przy obezwładnianiu na Komisariacie Policji, podejrzewano, że pozostaje pod wpływem środków odurzających, dlatego też pobrano krew na padania w tym kierunku. Tym samym w ocenie Sądu powyższe okoliczności uzasadniają obdarzenie walorem prawdziwości w całości depozycji świadka Ł. K.. Zeznania te są logiczne. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie wskazywał by zachowanie policjantów było niewłaściwe, nacechowane agresją.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.2</p>	<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. B.</p>	<p>W ocenie Sądu wyjaśnienia P. B. w zakresie drugiego z zarzucanych mu czynów</p>	

z części wstępnej wyroku nie zasługują na uwzględnienie. Zdaniem Sądu stanowią one przyjęta przez oskarżonego linię obrony, która w świetle pozostałego materiału dowodowego nie mogła okazać się skuteczna. Przede wszystkim relacja zaprezentowana przez oskarżonego pozostaje w sprzeczności z zeznaniami pozostałych świadków. Wskazać należy, że oskarżony złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu na okoliczność, czy przeciwko funkcjonariuszom toczyło się postępowanie dyscyplinarne bądź karne o przekroczenie uprawnień celem podważenia wiarygodności zeznań B. B. (1) oraz Ł. K.. Jednak w ocenie Sądu dowód ten był nieprzydatny dla postępowania i oceny wiarygodności relacji zaprezentowanej przez świadków, ponieważ oskarżony w żaden sposób nie wskazywał, aby Policjanci zachowywali się w stosunku do niego niewłaściwie. Sąd ocenia złożone zeznania na kanwie konkretnej sprawy. Tym samym w ocenie Sądu depozycjom oskarżonego nie można było dać wiary z uwagi przede wszystkim na sprzeczność z zeznaniami świadków w osobach B. B. (1) oraz Ł. K., którym Sąd

		z uwagi na ww. argumenty dał w całości wiarę.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	P. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala stwierdzić, iż w przedmiotowej sprawie bezsprzecznie doszło do wypełnienia przez oskarżonego P. B. znamion przestępstwa z art. 178a § 1 k.k..</p> <p>Przede wszystkim przyznał się on do zarzucanego mu czynu. Jego przyznanie nie budziło wątpliwości Sądu wobec pozostałego materiału zgromadzonego w toku sprawy, o czym była już mowa wyżej przy ocenie wyjaśnień oskarżonego co do pierwszego z zarzucanych mu czynów. Przebadanie oskarżonego, podczas pobytu na Komisariacie Policji w K. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (k, 2-3), a także</p>			

opinia toksykologiczna (k. 45-46), nie pozostawiły wątpliwości, iż jego stężenie przekracza ustawowe progi przewidziane w art. 115 § 16 k.k.

Kolejno wspomnieć należy, iż oskarżony swoim zachowaniem zrealizował nie tylko wszystkie znamiona strony przedmiotowej omawianego przestępstwa, ale i elementy strony podmiotowej, albowiem przestępstwo opisane w art. 178a § 1 k.k. może być popełnione jedynie umyślnie, zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym (M. Królikowski, R. Zabłocki - Kodeks karny. Część szczególna. Tom I. Komentarz do artykułów 117-221, Rok wydania: 2013, Wydawnictwo: C.H.Beck, Wydanie: 1).

Odpowiedzialność na podstawie tego przepisu ma miejsce wówczas, gdy sprawca ma świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, jak i wtedy, gdy przewiduje, że w wyniku upływu czasu alkohol nie uległ jeszcze wydaleniu z organizmu i na to się godzi (R. S. - Kodeks karny. Komentarz, Rok wydania: 2015, Wydawnictwo: C.H. B., Wydanie: 12).

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę treść złożonych przez oskarżonego wyjaśnień, przyznanie się do winy i wyrażenie skruchy, a przede wszystkim znacznie przekroczone ustawy prób stanu nietrzeźwości, co bez wątplenia oskarżony musiał odczuwać, nakazuje przyjąć, iż oskarżony działał z pełną świadomością pozostawania pod wpływem alkoholu, jak i wiedzą naruszania obowiązujących przepisów, jednakże nie zrezygnował z prowadzenia pojazdu mechanicznego. Tym samym przyjąć należy działanie oskarżonego z zamirem bezpośrednim.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	4	P. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci przede wszystkim zeznań świadków B. B. (1) oraz Ł. K., wskazuje że oskarżony P. B. zrealizował znamiona przestępstwa z art. 222 § 1 k.k.			

Bez wątpienia Ł. K. dokonując czynności wobec zatrzymanego oskarżonego P. B. działał jako funkcjonariusz publiczny i pozostawał pod ochroną art. 222 § 1 k.k. P. B. uderzając (po wcześniejszym uniku pokrzywdzonego Ł. K.) w ramię interweniującego policjanta naruszył jego nietykalność cielesną.

Naruszenie nietykalności cielesnej jest zatem zawsze zachowaniem będącym formą fizycznego oddziaływania na ciało człowieka, które nie jest przez niego akceptowane (Komentarz do art. 217 KK red. Grześkowiak 2021, wyd. 7/Hypś). Z powyższą okolicznością mieliśmy do czynienia w przedmiotowej sprawie, a zatem P. B. zrealizował znamiona przedmiotowe art. 222 § 1 k.k.

Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Z. się chciał uderzyć policjanta.

Sąd zmienił miejsce, w którym doszło do zdarzenia z O. na Komisariat Policji w K.. Na tą okoliczność wskazywali pokrzywdzony Ł. K. i B. B. (1) (k. 74, 75). Do naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego doszło po przebadaniu oskarżonego P. B. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, a to miało

miejsce już na Komisariacie Policji w K..			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

-----		-----	
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. B.	1	1	<p>W ocenie Sądu stopień winy oskarżonego P. B. jawi się jako duży, ponieważ działał w pełnym rozpoznaniu bezprawności i karygodności własnego zachowania, jak również nieograniczonej możliwości jego dostosowania do obowiązującego porządku prawnego, przy jednoczesnym zaniechaniu tego.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego P. B. Sąd ocenia jako znaczny. Sąd przy jego ocenie, zgodnie z art. 115 § 2 k.k., wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnie chronionego - bezpieczeństwo w komunikacji, w tym spowodowanie zagrożenia dla zdrowia i życia innych uczestników ruchu znajdujących się w pobliżu oskarżonego (dodatkowe dobro prawne), a przede</p>

			<p>wszystkim naruszenie podstawowego obowiązku ruchu drogowego, a to zasady trzeźwości kierowcy.</p> <p>Sposób i okoliczności popełnienia czynu, tj. stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, które znacznie przekraczało ustawowy próg z art. 115 § 16 k.k. oraz jazda samochodem w dzień, w centrum miasta pod tak silnym wpływem alkoholu znacznie obciążająco wpływały na wymiar kary.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę poprzednią, wielokrotną karalność oskarżonego,</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego, złożenie jasnych wyjaśnień.</p> <p>Powyższe okoliczności w ocenie Sądu uzasadniają wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności tj. kary 7 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
P. B.	2	1	<p>Sąd był zobligowany wobec dyspozycji przepisu art. 42 § 2 k.k. do orzeczenia wobec oskarżonego P. B. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, a zatem w minimalnym ustawowym wymiarze. W ocenie Sądu</p>

			jest on wystarczający w realiach przedmiotowej sprawy.
P. B.	3	1	<p>Sąd orzekł wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł.</p> <p>Sąd był zobligowany do orzeczenia tego świadczenia wobec dyspozycji przepisu z art. 43a § 2 k.k.</p>
P. B.	6	1	Z uwagi na to, że w dniu zdarzenia zatrzymano już P. B. prawo jazdy, Sąd na mocy art. 63 § 3 i 4 k.k. zaliczył okres jego zatrzymania na poczet orzeczonego środka karnego z art. 42 § 2 k.k.
P. B.	4	4	<p>Stopień społecznej szkodliwości czynu z art. 222 § 1 kk Sąd ocenił jako duży, lecz nie znaczny. Przy jego ocenie sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, a to powagę instytucji publicznych i nietykalność cielesna funkcjonariusza publicznego. takie zachowanie oskarżonego było przejawem agresji w stosunku do funkcjonariusza publicznego wykonującego swoje obowiązki związane z</p>

			<p>ujawnionym przestępstwem.</p> <p>Okolicznością obciążającą bez wątpienia jest uprzednia karalność oskarżonego.</p> <p>Okolicznością łagodzącą był sposób naruszenia przez oskarżonego nietykalności cielesnej policjanta. Nie było to intensywne i dolegliwe. Nie pozostawiło żadnych śladów.</p> <p>W oparciu o powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, która w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Jednocześnie spełnia cele prewencyjne i resocjalizacyjne.</p>
P. B.	5	1 i 4	<p>Z uwagi na wymierzenie kar jednostkowych pozbawienia wolności Sąd przy zastosowaniu zasady absorpcji wymierzył karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. z uwagi na zmianę treści art. 86 § 1 k.k.. W obecnym stanie prawnym (od dnia 24 czerwca 2020 roku) art. 86 § 1 kk nakazuje orzekać karę łączną "powyżej" a nie "od" najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Tym samym w rozpatrywanej sprawie należałoby wymierzyć, wedle obecnego brzmienia</p>

			<p>- karę od 8 miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym Sąd zastosował względniejsze przepisy dla oskarżonego obowiązujące w chwili popełnienia czynów zabronionych. W ocenie Sądu wymierzona kara łączna spełnia dyrektywy wymiaru kary łącznej wskazane w art. 85a k.k. i przyniesie oczekiwany efekt resocjalizacyjny w stosunku do oskarżonego, jak i zadośćuczyni poczuciu sprawiedliwości społecznej.</p> <p>W ocenie Sądu zasadę absorpcji w rozpoznawanej sprawie uzasadnia bliskość (zbieżność) czasowa zarzucanych oskarżonemu czynów.</p>
--	--	--	--

5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
--	--	--	--

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----

6. <i>inne zagadnienia</i>			
-----------------------------------	--	--	--

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego</p>			
---	--	--	--

nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7	Rozstrzygnięcie o kosztach obrony oskarżonego P. B. z urzędu oparte zostało na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze i § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 20 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 03 października 2016 roku.	
8	Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego w ocenie Sądu zaszyły przesłanki do zwolnienia go z kosztów sądowych w całości, w tym opłatą (180 zł) i obciążenie tymi wydatkami Skarbu Państwa.	
7. Podpis		